

Theologische achtergrondinformatie bij de christelijke feesten

De kerk kent een aantal grote feesten: Kerst, Pasen en Pinksteren. Kerst en Pasen worden voorafgegaan door een periode van inkeer en bezinning: Advent en de lijdenstijd of Veertigdagentijd. In die laatste periode wordt vanouds ook gevast. Tussen Pasen en Pinksteren valt Hemelvaart: de voorbereiding op Pinksteren.

Pasen en Pinksteren hebben een link naar de Joodse feesten: Pesach en het oogstfeest of wekenfeest. Vanaf Pesach werden er vijftig dagen geteld tot het oogstfeest. Vijftig is 'pentacosta' in het Grieks: daar komt 'Pentacostal' vandaan (Engels voor Pinksteren) en voor de Pinksterbeweging. Ons woord Pinksteren komt er ook vandaan.

De feesten geven kleur aan 'het kerkelijk jaar' dat begint met de adventsperiode, vier weken voor kerst. We leven van zondag naar zondag en van feest naar feest: hoogtepunten die worden voorbereid door weken van concentratie en soberheid. Zo houden we de gang erin, we worden niet alleen geleefd door onze persoonlijke agenda, er is ook nog een andere, die ons helpt om stil te staan bij God.

Een bijzondere zondag is de laatste zondag van het kerkelijk jaar: dan gedenken we de mensen, die in het jaar daarvoor zijn overleden. Deze zondag valt in de periode van 'Allerheiligen' en 'Allerzielen': dagen waarop vanouds werd stilgestaan bij de mensen die ons zijn voorgegaan.

Een paar gedachten bij de afzonderlijke feesten:

Kerst draait om de geboorte van Jezus. Onze jaartelling is erop gebaseerd. In West-Europa werd het 'lichtfeest' (rond de zonnewende, als de dagen gaan lengen) 'omgebouwd' tot kerstfeest. De kerstboom is er een overblijfsel van: een groene boom als teken van hoop en vernieuwing. Jezus is hét teken van hoop, Licht dat schijnt in de duisternis. Niemand heeft ooit God gezien, maar als je iets over God te weten wilt komen: kijk naar Jezus. 'God werd mens': dat is in drie woorden waar Kerst over gaat. God is niet ver weg, maar Hij werd mens zoals wij.

Pasen is het belangrijkste feest in de kerk. Het feest van leven uit de dood. Je ziet het terug in de symbolen van de lente: narcissen, eieren en de paashaas (symbolen van vruchtbaarheid), kuikentjes en lammetjes. In de kerk draait het niet om de lente, maar om de dood en opstanding van Jezus. De laatste week voor Pasen zijn de grote dagen van de kerk, de dagen die 'Witte Donderdag' heten, 'Goede Vrijdag', 'Stille Zaterdag', dan de Paasnacht en Paasmorgen. Goede Vrijdag is de dag van de dood van Jezus aan het kruis. De dag heet 'goed', omdat we geloven dat het kruis niet alleen maar een vreselijke marteldood was. Het kruis is hét symbool van het christendom geworden omdat in dat kruis Jezus alle lijden en schuld van de wereld op zich nam. Kruis wordt een teken van herstel en verzoening. Zaterdagavond is de

Paaswake: de nieuwe paaskaars wordt de kerk ingedragen. Het licht gaat aan. 'Jezus is opgestaan!' Dat verbijsterende nieuws vieren en zingen we, daarmee begroeten we elkaar op Paasmorgen. In veel kerken wordt de hele nacht voor Pasen gewaakt en gebeden - tot het licht op gaat.

Pinksteren is het minst bekend voor veel mensen. Jezus heeft afscheid genomen van zijn leerlingen en is terug naar zijn Vader - God. Dat is Hemelvaart. Hij gaf hen de opdracht de wereld te vertellen dat Hij leeft, dat er vergeving is, dat mensen God kunnen leren kennen. 'Maar nu nog niet,' zei Hij erbij. 'Wacht op de Geest.' Jezus beloofde dat Hij ons niet alleen zal laten. De Geest is de Geest van Jezus, geschonken door God zelf. 'De geest krijgen' is dus zoiets als: geïnspireerd worden door Jezus zelf. Je kunt erover lezen in Handelingen 2. De leerlingen van Jezus raken vol van de geest en houden niet op met spreken over Jezus. Zo is de kerk ontstaan: een gemeenschap van mensen die Jezus willen volgen. Nog steeds zijn mensen geraakt door Hem.